

ДІЛО

Видавничі Спілка „Діло“.

В справі уладження „військових захистів“ для нашої бойової армії в третім році війни.

Ми одержали отсюю відозву:

Все ще безумна злоба наших ворогів не допускає до міра, а наші лицарські жовнірі приховані трету воєнну зиму переживають далеко від своєї батьківщини. На далеках просторах на ново розгоріла ся позиційна війна, котра своїми трудами і змаганнями, способом сирою одностайностю боротьби й роботи в зимових місяцях важко налягає на наших жовнірів, а зовсім розлуку з батьківщиною відчувають вони величезно тяжко. Але що нашу державу все ще треба боронити перед ворожими наїздниками, тим-то не можуть вони ще вернутися до місць.

За-для того бажаємо ім улекшити їх важку роботу витворенем ім рідної Батьківщини на босані!

Бажаємо ім утворити рідні захисти, охороні спокійні пристановища, в яких би вони в хвилях вільності від бою і роботи збиралася і могли духовно і тілесно відсвіжигати читанем добрих книжок, займаючи іграми, музикою і співом, поучними викладами й на ново скрізь відвагу і витревалість; де мали би вигідну нагоду писати листи і знов піддерживати зв'язь з родинами своїми та щоби тим способом обі сторони могли заспокоїтися і оживити свої надії.

Його Вел. наш Цісар, котрий вже як архієпископ наслідник престола в славнім наступнім бою проти Італії, а відтак в що раз більших залізах воєнного проводу на сході все дав про те, щоби з вірними Йому жовнірами в добре долі й недолі бути в трикій злуці, і тим способом здобув собі еже між ними всіма одушевлену приклонність, приняв подану Йому гадування військових захистів з належним зрозумінням і приязністю, одобрив її широ і по ручу у відозві до найвищої команди армії, щоби військові власті пособляли всім тим заходам після своїх сил, особливо щоби також поєднані про відповідне уміщене, освітлене захистів та найконечніший річі.

Для придбання всого іншого уладження тих захистів повторилися по краях численні помічні комітети, котрі в звязку з обидвома урядами для воєнної опіки у Відні і Будапешті збиралася добровільні дари в грошах і предметах (книжки, ігри, музичні інструменти, грамофони, прилади і засоби до писання, стінні образи, компанії предмети). Протекторат всіх тих комітетів по краях зволнив ласкати їх Величністю: наш улюблений цісар Карло, дбайний батько своїх війск, котрих все довше лежить Йому так на серці і наша благородна цісарева Зіта, для підтвердження висказаних недавно Його Вел. Цісарем слів, що зачисляє виконувані ревної добродійності до своїх найкрасніших задач.

Окрім значної жертви для всого того діла принесла наша улюблена цісарська пара на свій кошт уладжене по однім військовім захисті.

Некий же всі пособляють веденими сили, щоби ся гарне діло по змозі всесторонньо і як найкорочше ввести в житі. Сі, що мають дорогих ім членів родини на босані, повинні се мати на тямці, що тим способом можуть привести пільгу і довгій розлуці з родиною і скріпити відвагу і витревалість до вiderжання, поки наконець батьківщина буде узбезпечена супро-ти всіх ворогів.

А сі, котрим суджено було обминути таку воєнну розлуку, повинні си нагадати, що вони тим більше обов'язані причинити ся до злагоди сеї розлуки іншік; участю в ділі „військових захистів“ мають до того найкраснішу на-году.

Ледве чи можна привести кращий дар в єдній третій, як можна сподіватися ся, останній, воєнний, як такий принадний рідній за-

Виходять що-для рані
крім понеділків

РЕДАЦІЯ

І АДМІНІСТРАЦІЯ:

Львів, Ринок 18, II. поверх

Контакт почт. шифр. 26.726.

Адреса тел.: „Діло—Львів“.

Число телефону 281

Рукописи
редакції не повертаються.

ПЕРЕДПЛАТА

в Австро-Угорщині:

імперія 270 K.

чехословаччина 8— .

партично 16— .

штирічно 12— .

у Львові (без доставки):

імперія 740 K.

чехословаччина 7— .

партично 14— .

штирічно 28— .

За зміну адреси

платити ся 50 c.

Ціна підшивки:

Стрічка піттована, хромовані
това 40, в медальоні 50,
споділка 60, в розкладаній
часті 1. К. Польськія для
мечів і зброями 100.

Накройка для стрічок 1 K.

Сталібровані за півтора

укупно.

Одна кришка для пісочника

у Львові 10 c.

на пісочниці 12 c.

Начальний редактор: Д-р Василь Панайко.

Отже до діла з повною ревностю!
Утворім тим рідну батьківщину на босані,
котрі так по лицарськи боронять державу
проти ворожих нападів.

Австрійський осередній комітет для ула-
дження „військових захистів“: Президент: Фрідріх
Густав кардинал Піфль, князь архієпископу Відні.
(Слідують підписи членів почесного комітету).

Хто заходився коло помилування засуджених на кару смерті галицьких русофілів?

Відень 2. марта 1917.

Як доносить „Нове Время“ з дня 10. II.
ст. лютого, на останній черговій „славянській
бесіді“, яка мала місце в Петрограді й була
присвячена поширенню Д. Янчевецького, пред-
сідателя А. Башнякова поставив внесені вислови-
ти письменно через місцевого еспанського по-
сла подяку еспанському королеві за Його за-
ступство за Янчевецьким і „ненасильними га-
лицько русськими депутатами і гражданськими ді-
ячами“, засудженими разом з ним на кару смер-
ті.

Д. Вергун анова поставив внесені вислови-
ти підяку Високопоставленій особі у Києві, яка з
початком війни потерпіла від сторони Німців (аз-
риця-івда Марія?), яка також „пособствувала“
узвищенню Янчевецького й помилуванню „ру-
ських Галичан“. Вінці ухвалено висловити під-
яку також членові Державної Думи й пред-
сідателеві російської групи міжпарламентарного
европейського союза І. Сремову, який робив
заходи коло помилування „галіцько-руських де-
путатів“ через західно-европейських парламен-
тарів.

Ф. Н.

„Прима непевність і мучача тривога, що краєм не правлять цивільні намісники Полянії“.

З польської преси.

З приводу зміни на стаєвищі намісника
читаємо в „Czas i“:

„Війна зі своїми конечностями відбила ся
в нашім краю в області адміністрації тим спо-
собом, що від уступлення намісника Коритов-
ського вже третій раз іменується ся намісником
високого генерала, який не належить до поль-
ської народності. Є се зміна принципільна, яку
пояснити може тільки війна і те вимкове полож-
ення в якім знаходить ся наш край власне че-
рез війну.“

„Обставина, що іменоване генерала намі-
сником наступає з військових причин, спричиняє,
що не є допустима публична дискусія про при-
чини уступлення одного іменовані другого.
Можна тільки те сказати, що уступаючого намі-
сника Діллера прощає „Mera obozvanecka“ в жа-
лем, а про нового намісника гр. Гуйна маємо
відомості, що для нашого краю, який він знає,
має він ширу прихильність.“

„В теперішнім положенні іменоване намі-
сника в Галичині має також зовнішнє значення.
Ми певні, що й се обмірковано, та що зміна на
становиці намісника не торкається становища
Поляків у монархії. Принципіально можемо се
ствердити, а вже від нового намісника залежить,
як уложить ся відносини в щоденінні житі.“

„Поляки в монархії здобули собі довіру
в монарха, який міг усі на них числити. Для
нас була се сила, яка виносила нас понад ві-
дношене до проминаючих правителів, давала нам
в політиці постійність. Знаємо, що відразу
після зміни намісника з Короною в бажа-
нем Корони, а знаючи се, зі спокоєм глядимо
на спілку війни.“

Не так спокійно глядить на них „Nowa Reforma“, яка пише:

„Наша збірна свідомість тільки в трудом
обнимає факт, що краєм не правлять цивільні
намісники Полянії. Сю труда зменшує, що
правда, пам'ять тих високих слів, якими спочинва-
ючий в Бозі цісар Франц Йосиф I. запевнив
презеса польського кола, що іменовані намісни-
ка-генерала буде викликане виключно воєнними
причинами па що вони в ічії не змініть і в бу-
дучності змінити не може політичного стано-
вища Поляків в краю. Однак в почуттях на-
шої суспільності все оставало досить місця на
прику непевність і мучача тривогу, яку може
усунути тільки індивідуальність кождочасного
намісника генерала. Бар. Діллер був власне та-
кою індивідуальністю.“

Зміна на становиши шефа Генерального штабу.

Згадки італійської преси

„Berliner Tageblatt“ пише:

Зміна в управі австро-угорського генер. штабу
викликає в наших союзників і в нас, а також в
наших противників безперечно велике вражені.
Можна зовсім певне сказати, що ся зміна поди-
ктована поглядом, що в війні кожному треба
призначити місце, на якім Його відомості і зді-
бності можна найліпше використати. Італійські
газети вже від довшого часу пишуть, що на-
чальну команду на італійськім фронті має ніби-
то обніти Конрад фон Генцендорф. В письмі ша-
саря Карла важне місце, на яке має бути пскли-
каній Конрад, очевидно з військових причин не
є близше означене. Та незвичайно зважені
форма того письма не оставляє сумніву про зна-
чнє будучого становища Конрада і може бути,
що згадки італійської преси не є вже такі без
основні.

Польські бажання в справі відокремлення Галичини.

Наподілність краю. — Як найбільша незалежність
від Відня.

„Polnische Stimmen“ приносять від „висо-
кої стоячої політичної сторони“: Для полаго-
джена галицького питання під час війни означати
реченні, не може бути задачею позаживих полі-
тиків. Наради субкомітетів польського кола ма-
ють значне політичну готовності. Польські по-
літичні провідники спільно в найвизначнішими
польськими вченими за два місяці основної вра-
гів зібрали незвичайно цінний матеріал, сформу-
вали бажання й домагання Поляків і утворили
підставу для будущих переговорів і рішень. По-
станові не ухвалено.

„N. Fr. Presse“ доносить зі Львова: В поль-
ських предложеннях в справі відокремлення Гали-
чини вказується ся на те, що розширене само-
праві краю, якого Поляки домагалися зі 50
літ, опирається на місцім довірю в матеріальні
і моральні сили краю та що заліз централь-
ного правителства на відокремлений край по-
трібний тільки в такій мірі, щоби забезпечити
сповнене зобов'язань Галичини суворти мо-
нархії.

В першій мірі домагаються ся Поляки непо-
дільності краю й заведення одноцільної адміні-
страції.

На економічніх полів домагаються ся пози-
ції свободи в розпорядженні економічними же-
нералами, доходами й розходами, а також сумою,

кою Галичина має причинити ся до загальних видатків держави. По погодженню справи воєнного відшкодування домагають ся Поляки в етапах правил праці самостійного господарювання в галицьких доменах, використовування монополів і самостійної фінансової адміністрації. Відокрем

лені має також обнимати комунації й тарифи, концесіоновані й нагляд промислових підприємств.

Даліші домагання відносяться до організації школиництва й судінництва.

зavedено в Туреччині новий календар, згідний з григоріанським календарем.

— В справі „військових захистів“ видав отриманий комітет віденський підказував, подану в наші часописи на іншім місці. Звертаючи на цю питання бачність нашої суспільності, а зокрема членів „Українського Комітету для військових захистів у Львові“ з уклінною просяючи, щоби звітили збирати добровільні дари в гронах вічеслених у підозрі предметах та складали їх дари в канцелярії Ставропігійського Інститута (бул. Бляхарська ч. 9, 1 поверх). Досі зібрані дари вже відослано до військових захистів, а майже щоденно надходять звіти просячи з дальші дари в книжках, особливо молитовниках, календарях і т. п. Дальші дари, зібрані, зложенні в канцелярії Ставропігійського Інститута, будуть сейчас вислані до захистів. Тому просимо уважно поскорити зібрані з дальших дарів з Українського Комітету для військових захистів у Львові дні 5. марта 1917. Од. Варшавський, лова; Др. Ост. Макарушка, секретар.

— „Народні стипендії“. З Праги пишуть: Комітет помочі для шкільної укр. молоді з Празі призначив на засідання 28. лютого с. р. змінні стипендії по 250 К. за добре успіхи в навчанні трох учених учителівських семінаріїв курсів: Корнелія Левандовського, ученик 4. р. у Відні 1 Ользі Кархут ученик 3. року у Відні, а Марії Брандель, ученик 4. р. у Відні призначив комітет премію 150 К. На оголошенні дій стипендії по 500 К., призначенні для службів університету і техніки, не зголосився ні один кандидат.

— Товариство наукових викладів ім. Петра Могили відновляє в найближчій часі свою діяльність. З огляду на те, що найближчі неділі вже заняті іншими відчуттями й нарадами, розпочнуться виклади цього Товариства що йде дні 25. с. м. В найближчій серпні виклади воззможуть участь: др. др Ст. Федак, др К. Студенський, др В. Шурат, др Ол. Колесса, Яр. Гордійський, др І. Кривякевич і др В. Кучер. Погодбна програма, час і місце викладів будуть оголошені в своєму часі.

— Відзначає. П. Осип Целевич, студент політехніки, тепер поручник при піонерах на Гайдайському фронті, одержав на дніх за хоробрість поведене перед ворогом „Karl-Truppenkrieg“: „Signum Laudis“.

— Чистий дохід з театральної п'єси „Віфлеємська ніч“, виведеної силами цілтій української школи в таборі в Ходені в дніх 14, 17. і 19. січня 1917. в квоті 144 К с 0 сот., призначений Учителівським Збором спершу на сирітський захист у таборі, передав тепер Учителівському Збр за згодою греко-кат. парасхі, як завідателя місцевого сирітського захисту, на фонд сиріт ім. Митрополита А. гр. Шептицького.

— Новий уряд. З ініціативи цісаря утворено спільній виділ для справ виживлення, як єврейський орган, що буде посередничити між всіма військовими і цивільними властями, тікі займаються це виживленням. Виділ зложений буде в представників всіх інтересованих центральних урядів і буде безпосередньо підлягати цісареві. Оскільком уряду з Відні, його начальником генерал-майор Ляндвір фон Прагенав.

— Поміц держави у вживленню касавання. На конференції, яка відбула ся у президента міністрів дні 2. с. м., рішено уделити незасібним верствам населення помочі в предметах поховань. Бідніша людність одержувала би мясо по низких цінах за легітимацію. Решта цін платити-ме держава. Міністер скарбу заявив, що се вимагало би річно 300 мільйонів корон і скарбова управа готова дати сю суму.

— Ціни насінні червоні конюшини при детальній продажі. На основі мін. розр. з 21. лютого 1917. дозволено торговлям насінні при продажі червоні конюшини в дрібних скількох (найвище до 20 кг) прямо рільникам побираючи 10 процентовий додаток до максимальних установлених мін. розр. з дні 24. падоцтво 1916 р. Максимальні ціни залежно від урожайності насінні і свободи його від перетягнення повертають ся в межах між 330 а 355 коронами 100 кг. (7 кг/кг насіння).

— Домашні ревізії у Львові. З ц. і к. коміанди міста пишуть: В последній часі почалися ревізії, що органи коміанди міста перевели до машин ревізії за предметами поживи та що належить найменші призначені занято. Ті чутки лишенні всякої основи. Такі ревізії переводяться тільки на основі доказень, що прислани нагромаджені поїздки в цілі підбивання цін.

— В справі обороту нашою моржовою і вінту кроюмі пашини бураками „Сільський Господар“ комунікує: Розпорядок уряду виживлення людності з дні 24. лютого 1917. розшириючи їх розр. з 11. жовтня 1916. зазначив, що встановлено цього розпорядку поширюється на пашину зерну і на пашину цукрові бураки (себто кідрони), місця цукор до висоти 13 процента.

Німеччина, Мексик і Японія проти Злучених Держав.

Один з пізніх німецькот самооборони і зневідомне витрату.

Американська „Associated Press“ прислає відомість:

Плянуючи необмежену війну підводними човнами, Німеччина предложила Мексикою союз на випадок, коли Злучені Держави не справлятимуться з нейтральні. Мексик має би наклонити Японію останніх своїх дотеперішніх союзників і взяти участь в війні проти Злучених Держав. За се Мексик має більшість від Німеччини фінансову підтримку, територіальні набутки (Тексас, новий Мексик, Аризона) і участь в користях по більшому світу, який осягне Німеччина. Подробиці мають обговорити з мексиканським правителством німецький посол в Мексиці Екарт, якому державний секретар Цімерман дав по-ручені відповідні з дати 19. січня. Се поручене передав Екарту німецький амбасадор в Злучених Державах Бернгард. Відпис поручення знаходить ся в руках правителства. Злучені Держави, які оголосилоють відомість, щоби вплинути на конгрес в напрямі уділення Вільзенові бажанням воєнних позицій.

З німецької сторони дають до сеї відомості, отже урядове пояснене:

З огляду на дотеперішнє становище Злучених Держав треба буде числити ся в можливості, що оголошена необмеженої війни підводними човнами може довести до конфлікту зі Злученими Державами. Що се обчислена буде слухнє, показали дальніші події. Отже у

ваги на сю можливість німецьке правительство мало не тільки право, але й обов'язок постарати ся, щоб на випадок воєнного конфлікту зі Злученими Державами по змозі вирівнати се приступлене нового члена до ряду противників Німеччини. Тому німецький посол в Мексиці одержав в положній січні припоручене, щоб на випадок виповнення війни Злученими Державами предложить мексиканському правителству союз і обговорити подробиці. Се припоручене виразно наказувало послові не робити ніяких кроків у мексиканського правителства, доки не буде певності, що Злучені Держави виповніли війну. Яким способом правительство довідало ся про се таємне припоручене, невідомо; здається, що зраду сповінено на території Злучених Держав.

Найновіші інформації в сїй справі подається Іскрова телеграма Бюро Вольфа в Нью-Йорку: В урядовім оголошенню Лянсінг повідомляє, що Злучені Держави не думають, щоб Японія знала про план Німеччини або брала в нім участь. Лянсінг каже далі, що американське правительство вірить, що Й Мексик не буде брати в сїм участи. Японська амбасада урядово заявила, що японське правительство під ніякою умовою не візьме під розгляд предложення Німеччини. Японія з вірию своєю союзовою з антизимою і прихильно настроюна до Злучених Держав.

Після відвідин в Петрограді.

АМСТЕРДАМ (Райтер). Члени англійської, французької й італійської місії, висланої до Петрограду, прибули до Лондону. Вони висловлюють ся з вдоволенiem про вислід місії.

Рішення американського сенату Відложене.

НОЙОРК (Райтер). В суботу досвіта про відники партій в сенаті після 8 годичних нарад над законом про зоружені торговельні кораблі відходили ся на відложение справи до 10. год. раніше, не визначаючи речення голосування над законом. Наради дали нагоду сенаторам висказати свою думку про міжнародну кріву. Не визвали вони противенства між поодинокими партіями. Також найбільше рішучі приклонники міра заявили готовість спомагати президенту в оружній політиці. Кількох сенаторів заявило, що приняті закони скоріше чи пізніше спричинило бі війну, але майже всі без виніку давали, що вони готові згодити ся на те предложене.

З Наукового Товариства ім. Шевченка.

Засідані Комісії для історії штуки 26. лютого отворив промовою др Василь Шурат, вказуючи на завдання, які має сповінити комісія. Потреба організації наукової праці на бол. штуки відчувається ся здавна, а таємна в Ін. що знищила богато цінних пам'яток, зробила сю справу ще більше некутою. Головним обов'язком комісії буде збирати історичний матеріал про нашу штуку і перевести інвентаризацію пам'ятників, які полишилися дотепер Поміжною давнішою часом, велика скількість предметів штуки полишилися від кінця XVI в. Великий артістичного життя бачимо в XVII. і XVIII. в. Причин сюго треба шукати в тім, що відноситься до уроочин національної свідомості у братствах і козацьких і що зображені ся форми реалістичного культу і в православній церкві і в унівірситеті. Розвиток тодішньої штуки можемо особливо у двох сферах, — мальарстві і музичні, дальніше в гравюри, орнаменти картин, золотарстві, різьбі, артистичним килимарстві і гафті; в унівірситетській церкві розширилося також медальєрство. З реалістичного поля перенесли ся артистичні форми до світської штуки — в одяг, хатній обставину, начині і т. ін.

Окрім предложений др Шурата свої Матеріали до історії українського мистецтва в XVIII. і XVIII. в. на основі рукоцівих матеріалів, автоспіл і друкованих жерел.

НОВИНКИ.

Львів, 5 марта 1917.

— Про перший великий український концерт у Петрограді. У „Дні“ в 23. січня (5. лютого) читамо: В суботу, 21. січня, в салі Тенішевської Школи відбудеться перший український концерт. В концерті взяли участь І. Супруненко, Е. Вільямірова, М. Маркович, Е. Петренко, М. Бальшаков, О. Кочановський, О. Ложкин і ін. Несподівано для публіки, надпрограмово, І. Алчевський виконав декілька романів, які викликали шумні оллески. Артистів публіка зустрічала дуже тепло. Салу була повна. Богато пань було в каціональних українських костюмах.

Ф. К.
— Історія в російських журналах. В місячнику „Голос Минувшого“ кн. I. за 1917 р. поміщені між ін. статі С. Ефремова п. з. Івана Франка, Й статі О. Покровської п. з. Ісаїя М. Кошмарова до В. Ламанского. — „Русські Записки“ кн. 12 за 1916 р. приносять докінчені великої праці В. Якотину п. з. „Очерки соціальної історії Малоросії. 4. Образование крестьянского союзів въ лівобережной Малоросії XVII—XVIII вв.—Місячник „Сибирські Записки“, який став в кінці 1916 р. виходити в Красноярську й якого досі вийшло 3 кн., приносять між ін. цікаву статю Е. Колосова про М. Драгоманова п. з. Два російських областника (М. Драгоманов і Г. Потанин).

Ф. К.
— Винниченко на сцені московського драматичного театру. В московському драматичному театрі Іде в останній часі між ін. В. Винниченка „Мохоного“ Ф. К.

— Підвищені військових причинів. Під час міністерської конференції в справі виживлення людності раджено над підвищенням причинів на удержані родин та сіб, що покликані до війни. Міністер скарбу і міністер краєвої обороної заповів можливо надальше ідуше заспокоєні домагання в тій справі.

Ф. К.
— Новий календар в Туреччині. Дня 1. марта

Книгарня — Наук. Тов. ім. Шевченка — у ЛЬВОВІ. Ринок ч. 10

Рільникам дозволено виплекані у власнім господарстві пашні і півцукрові бураки і пашну моркву скормлювати власною худобою без обмежень. В тій цілі можуть кони плоди сі довільно перероблювати. Продати више згадані плоди можуть рільники лише Централі паш. Господарі, котрі посідають запас бураків і моркви висший 100 кг., а не можуть його залаги не достачі звірят скормити у власнім господарстві, обов'язані ззаголосити сей запас після його станову в дні 25. лютого 1917. най-пізніше до 8. марта 1917. до Краєвої Централі паш (Краків, ул. Дунайського ч. 4). Ззаголовші запаси зобов'язані Централі паш закупити, платчи за 100 кг. моркви 6 корон, за 100 кг. півцукрових бураків 4 кор. 50 сот. (максимальні ціни). Колиби добровільною продажю запотребовані пашні бураків в краю не буде покриті, може немісництво за дозволом уряду вживіння зарядити занин такої скількості бураків, яка потрібна до доповнення потрібної скількості.

ЛІГЛІ ГОЛОВАШІ

До преважких Й бolioючих втрат наших на полі боїв приходять отсє нові жертви. В останніх часах лягли головами: резервовий поручник 98 п. п. Оліп Марків, надпоручник 4 тел. п. п. Роман Винницький, поручник 80 п. п. Ставрон Волехин, хорунжий 100 п. п., приділений в полі до 57 п. п. Гриць Хронович, хорунжий 24 п. п. Сильвестр Диско, кадет аспірант Ярослав Криницький. Назвища перших п'ятьох погиблих поміщені в офіційальному, *Strelfuer Milthaarblatt-IV* (в числах за січень і лютий с. р.), останнього поховано 18. лютого с. р. на центральнім кладовищі у Відні. Про покійного хор. санітара Диска знаю, що був він від початку в полі, де ділив із своїм полком Його долю й недолю. Був дуже любленій і популярний в полку, бо дякуючи своїй відвазі й величині совісному розумінню своїх обов'язків вратував неодному тяжко раненому житі. Довший побут в полі в характері санітара йому вкучив і він зголосився сам до лікарні, де в короткім часі згинув під час одного протинаступу. Ярослав Криницький—се старший син пок. віцепрезидента скружного суду в Станиславові і бувшого московфільського („старопільського“) посла богоявданського повіту. (Недавно донесли часописи, що Його маму, яка остала в Станиславові, убив при острілюванню міста гранат). Молодий Ярослав студіював на Черновецькім університеті право і був членом українського студентського товариства „Запороже“. На війні служив при артилерії. І.Н.

ка надпоручн. авдіт. в Томашові Теофіла Енна-
бензайстра в Прухні австр. Шлеск. — Опп
Утраско у Відні 5 К. Марію Успенською

жав великий
ВИБІР УСЯКИХ
УКРАЇНСЬКИХ
— КНИЖОК —

Стор 3

здорово чужа школа, зечай ю не класифікують по причині незнання мови, і рік стравний.

Тут вийшла дивна аномалія: в самій Правобічній з кілька-десять осіб учителського звания Українів на виселеню, а скрізь по Чехії розкидані діти з Галицької України, тай науки однаєднаково нема: раз, що нема „міністерського дозволу”, а друге, що розведено із війською стороною проти Буковинів, що мовляв „шизуатики”. Тай ще бракувало нам школного інспектора до засновання школ. Недавно визнаний кооператив буков. гал. для виселенців окр. інспектор Волод. Кукелку з Буковини.

До тепер знаємо про три українські школи в Празі, де і ще школи в Чехії, крім Ходечія, не відомо нам.

Прага-Бжезнов українська школа мішана
молодіж з Галичини, управитель ісп. Юр. Я.
кубович з Буковини.

Прага II. (опріштково вулиця). Одно-
класова школа мішаня, майже виключно діти бу-
ков. укр. інтелігентії — управа та сама.

Прага Нуслі 4 класова мішана, з видізо-
вими класами. Молодіжі з I. класи виділ. вчитися
з книжок, гримізначення для укр. гімн., з кри-
сього латина, так, що будуть могти задавати
вступний іспит до укр. гімназії. Управитель Ва-
силь Витанський з Коломиї.

При школі № 254 відкрито пакетовий суп-

При школі сій уладжено заторонку (на гірську школу), до котрої ходить ся до 20 дітей, а відстань від 2½ години до більш ніж на заваду та науку.

Для дітей особливо старших віку, ула-
джено т. зв. "учильню". Поміж в науці, огри-
комнату, електричне світло таї спокій до на-
уки — се все знаходили діти в попо-учили-
годинах, і се дуже корисно впливало на по-
ступи і поведення молодіжі. Сильні морози та
брак угля припинили на який час "учильню"
Укр. Комітет опіки над школами молодіжі та
Празі головно завдяки ініціативі радицька дво-
рі І. Пуллюя, його енергії та ініціативі праці
та при тім щедроті та милосердю Добролів-
жертвівництва — уладис через зиму роздаван-
ні теплі стражі "зупи" всім ученикам (цим), за-
купивши теплу одіж та обуві для найбільше потре-
буючих дітей в числі 36.

В грудні м. р. та січні 1917 одержали всі ученики (шість) укр. школ потрібну одіж та обувь від правителства (Дирекції поліції). Книжки та шкільні прибори купується також на кошти

Навечері св. Миколая уладжено для дітей
з цієї спосіб, що загулдені комітетом дарунки
крім приборів до писання та рисування ще як
блока, горіхи, колачинки та цукорки) роздано
тож дітей. Вони співали укр. пісні патріот., де
хлямували і грали. На Різдво уладжено ялинку
та угощено дітей кількома сгравами і ку-
шкою. На Різдво співали в церкві хор цієї школи.
Молодіж читає дуже радо книжочки з школи.

Чи є в краю сім ще які-школи, гді будо-
возвідати. Крім браку шкіл є ще інші тиби та
браки, серед яких приходить ся жити на
мужині, про се однак гді розліпсуватись.
Вельми бажанням будо би, щоби Загальна Украї-
нська Рада або Парляментарія Репрезентація
диселегувала кого з поспіль, щоби розслідив бо-
льш важливі справи наших виселенців.

Наша Рада культури зводить поробити заходи, у кого слід, щоби приєднано було сакральні цінності, без яких многі виселенці особливо старші чуються "забутими, нещасливими", а справи наші поносять велику шкоду.

Бога Б.

З життя українських виселенців в Чехії.

Пред-и постим.

НА ВОЛИНСЬКІ ШКОЛІ.
„Пяткова система“.

На необхідну питому уважання заслугувалися відомі вчених школи на Волині, які супротив останніх подій тим дорожили і важливіші для української справи, конечні як надекоріші і найобильніші жертвами.

Всесвітнє товариство з країни ч. 158 в Рез-
вадорі 22 К. (Діло): подібні товариства в місцях
постою У. С. С., — ет. Ф. Згорлякевич в Хрват-
ії 60 К.; Володимира Згорлякевич 10 К. (Діло), —
др Франко Есени 25 К. взимає на додільні кро-
хи Галю Древницьку судину в Золочеві, Михай-
ла Мачугу лідича в Мильяні, Теофіла Тома-
шівського в Теребовлі, п-га Володимирівки Жи-

Кілько наших виселенців приміщено в Чехії, їхні докладно знали, треба би на се богато часу і труду, але можна сказати, що майже місцевості нема, де не знайшлось би бодай кілька чи кільканадцять родин. Всілякі є хиби та браки в їх положенні, але найбільше даеться від

чувати брак шкіл та священиків.
Добежовіце, Вельвари Калюви, Кондратіце, Lisbeschütz bel Saaz, Пільзно, Колінець bel Klaaua — отсє назви місцевості, де як доношено, має бути кільканадцять до сорок дітей з чотирма відмінами.

Дехто бажав посилати своїх дітей в Празі до української школи, але ж Прага замкнена для виселенців з Галичини, і призначена головно для Буковинців. Наші земляки хоч-нехоч принесли посылати дітей до чеських та німецьких шкіл. Нікоди дитини не виходять на

| Освії для інвалідів У. С. С. організує Товариство „Макіївка“ в Новім Санчи. Уділ 10 К.
Посередництві в вишукуванню посад для інвалідів У. С. С. і приймає добровільні жертви на
закупно осель.

Конкурс на народні стипендії. Комітет по-
мочі для укр. шкільної молодіжі в Празі ово-
тішає конкурс на шість стипендій по 200 К.
для учеників гімназій і школ реальних. О сти-
пендію можуть старатися тільки такі ученики,
що ходять до школи і предложать свідоцтво з
добрими успіхами в науках та свідоцтво бід-
ності. Як що віянство у кожного народу в го-
ловним жерлом його нещастя, то мусимо про-
дбати, щоб і наша молодіж була твереза і
лідівна в науці і праці. Тому буде комітет пе-
редовісія узглядити прошенні таких учеників,
які в членами протицького товариства
"Відродження". Бо хого в таких тур

